

Í fátöku londunum doyggja 40.000 börn í hungri og af sjúkum um samdægríð eða eitt barn 2. hvört sekund — samstundis hava vit brúkt 350.000 kr. til kappdubbingu

ískjalagir feilir. Tað er júst tað, sum hendi í Tjernobyl. Tekniskar feilir á atomríknum verkum hava vit ótald dømi um. Sannleikin er tann, at higartil hevur eingin skipan virkað uttan menniskjalig ella teknisk brek. Í hesum sambandi kann eg nevna sum eitt kuriosum, at bara í USA verða verða 5000 fólk við tilknýti til kjarnorkuvápn koyrd úr starvi um árið fyri misnýtslu av narkotika og øðrum rúsevneðum. Tað er tað, at tey hava fingið onkra sálarliga sjúku. Steðan í Sovjet man ikki vera nógv øðrvísi.

Nú havi eg bert nevnt USA og Sovjet sum kjarnorkuvápnaveiði. Eg kundi nevnt onnur lond sum Ongland, Frakland, Kina, India, Ísrael, Suðurafríka og kanska okkurt annað eisini.

Fyri at fáa eina hylling á, hvussu sterkar kjarnorkuburnar eru, so kunnu vit samanbera tær við sprengimeginna, sum varð nýtt í 2. heimsbardaga.

Í øllum 2. heimsbardaga var sprengimegin 3 milliónir tons av trotyli. Tað er tað sama sum 3 megatons. Samlaða kjarnorku-sprengimegin er í dag 18.000 megatons. Við øðrum orðum 6.000 ferðir so stór sum øll sprengimegin, sum var brúkt í 2. heimsbardaga. Hetta svarar til 30 tons av tro - tili til hvørt einasta menniskja. Tað kann sprengjast út fyri nógvum húsum við 30 tonsum av trotyli. Hyggja vit so at einum kavbáti við kjarnorkuøð-

ingum, sum eisini dagliga ferðast á føroyskum sjóøki, so visir tað seg, at bara ein einasti kavbátur hevur eina sprengimegi, sum svarar til 9 - 24 megatons ella 3 - 8 ferðir sprengimegina í 2. heimsbardaga. Tað vil siga, at ein stórir kavbátur í dag hevur 2000 Hiroshimabombur innanborða. Eg eri ikki førur fyri at ímynda mær avleiðingarnar av einum menniskjaligum ella tekniskum breki umborð á einum av hesum kavbátunum.

Eg skal heilt stutt nevna, hvat henda vit leysa kappdubbingin kostar heiminum. Í teimum fátöku londunum doyggja 40.000 börn í hungri og af sjúkum um samdægríð. Tað vil siga, at eitt barn doyir í ølkindum 2. hvørt sekund. Samstundis — hesi bæði sekundini — hava vit brúkt

350.000 kr. í kappdubbingini.

Sum tit kanska vita, so eydnaðist tað at útruðda ta herviliga söttina pokurnar fyri 10 árum síðan. Hetta stóra arbeiði, sum fevndi um allan heim, kostaði yvir 30 mill. kr. Tað er tað sama, sum krigsdubbingin kostar í 3 timar.

Sum tað skilist, so býður mannaættini ikki bétur í einum kjarnorkuragnarok. Eg vil ikki nevna tað kriggj, tí kriggj í gamlari merking verður tað als ikki talan um. Tey, sum ikki eru so heppin at doyggja beinleiðis ella rættliga stutt eftir vanlukkuna, fáa so ta mis-kunnarleysa lagnu av uppliva kjarnorkuveturin, har alt livandi doyir. Kjarnorkuveturin nevna vit ta verðurlagsbroytingina, sum hendir um alla

jørðina eftir eitt kjarnorku-ragnarok. Verðurlagsbroytingin er so ógvuslig, at alt livandi doyir.

Nógvir granskarar halda, at kjarnorkuveturin verður veruleiki, um bert 100 megatons verða skotin av. Hetta svarar til sprengimegina í 5 kavbátum. Tá hava vit 17.900 megatons eftir á goymslu.

Nú halda tit meg kanska vera nakað svart-skygdan og kunnu av røttum spyrja, um tað so loysir seg at arbeiða fyri friði. Nei, eg haldi, at vit mugu ikki missa vónina. Fleiri og fleiri fólk um allan heim skilja, at sansaleysa kappdubbingin er eitt brotsverk móti mannaættini, móti heiminum øllum. Fleiri og fleiri fólk taka undir við kravinum um frið.

Á ráðsstevnuni í 87 fyri lækna ímóti kjarnorkuvápnunum varen maður úr Hiroshima. Hann var nøkur og trýss ára gamal. So hann var ungur maður, tá kjarorkubumban varð slept yvir Hiroshima í 1945. Hetta var ein pinkubumba í mun til nútíðar kjarorku-sprengilødingar. Hann var staddur í útjadararum á býnum. Hann er millum tey fáu á livi, sum vóru sjónarvátar til hesa ræðuligu hendring. Hann visti sjálvandi ikki, hvat hent var og koyrdi inn móti miðbýnum. Lukkið slapp hann ikki so langt fyri sorlaðum húsum. Men hann náddi

Litla Turið Maria veittráði fyri friðinum

Kjarnorkuvetur

Eingin grasnál skal spira og einki træið grónkast

Eingin kvinna skal eiga í svárlari pínu og eingin abbi leiða abbaðørn síni

Eingin mamma skal stúrin bíða soninum í bili á náttartíð

Eingin froy eingin tregi eingin ekki eingin gleði

Eingin skal Harranum lofprisa og einki evangelium ljóða í kirkjum og samkomuhúsum og eingin innilig kvøldbøn ti Guds um frið — um at goyma at børnum sínum

Áirnar stírdar lívleysar

*navnleysar
Eingin Havalðará eingin Fjarðará eingin Gjógvará við spælandi børnum Reyðafallstindur gloymdur og Slætтарatindur og Borgarfelli og Halgafellstindur gloymdir um aldur og allar ævir*

*Men kanska kanska vendist enn aftur kanska steðga vit á og finna stevið saman við heimsins milliónum so omman við barni á fangi fær söguna sagt hesa:
Vit bæði omma og abbi vit upplivdu evstu tíð — vit upplivdu eisini evstu tíð*

Steingrímur Weihe

at siggja pápar og mam-mur flýggjandi við børnum í fœvninginum, meðan húðin blæðist upp og losnaði uttan av teimum. Til tey umsiðir segnaðu niður. Men tá vóru børnini longu tagnað.

Tað var skiligt, at orð rúkku ikki til at siga frá ræðuleikanum. Kropsburður og hœvuðsburður segdu meira enn orð. Hann misti alt, men vónina hevði hann ikki mist. Tí var hann við á ráðs-

stevnuni. Hann hevði ikki slept vónina um, at politikkarar og onnur, sum eiga avgerðirnar, fara at skilja orð Einsteins, áðrenn ov seint er. Tað er neyðugt at skifta hugsan og fatan, um mannaættini skal verða liv lagað.

Vit eru øll á sama báti, segði Steingrímur Weihe og endaði vit at lesa upp eina yrking — kjarnorkuvetur.